

Erdészeti rendeletek tára.

Körrendelet valamennyi közigazgatási bizottságnak.

(Az ákác paizstetű (Lecanium) tárgyában.)

30.317. szám. Arról értesültem, hogy a paizstetvek (Lecanium) egyik faja több helyen rendkívüli mértékben elszaporodván, az ákác-ültetvényeket pusztítással fenyegeti.

Ez a rovar a megtámadott fák fiatalabb ágainak kérgén átlag mintegy 3 mm átmérővel bíró, félgömb alakú fényes barna paizsok alakjában jelenik meg.

E paizsok belseje a rovar fiatalabb korában szürkés nyálkaszerű anyaggal, később fehérszínű porral (petékkal) van tele, melyből sárgás színű s a paizs alól hamar elmászó parányi rovarok fejlődnek ki.

Felhivom a közigazgatási bizottságot, tegyen jelentést mielőbb az iránt, hogy a hatósága alatt lévő területen, mely helyen lépett fel a paizstetű, még pedig hol szórványosan, hol tömegesen, azaz csak egyes fákon, vagy egész erdőterületeken, avagy az ágakon még csak egyenként megjelenve mutatkozik-e?

Jelentse továbbá azt is, történt-e eddig valami intézkedés az erdőbirtokosok részéről a paizstetű pusztítására és ha igen, miből állott az s mi volt az eredménye.

Részemről intézkedtem az iránt, hogy ezen ártalmas rovar életmódja közegeim által megvizsgáltassék, s abból kifolyólag az irtásra alkalmas módok megállapittassanak.

A mi a rovar irtását illeti, addig is, míg a megfigyelések alapján további tájékozás lenne adható, czélszerűnek vélem a fa megtámadott ágainak, vagy szükség szerint a törzs felső részének levágását és a rovarok elhullatásának, valamint erdőkégeknek megakadályozására szolgáló figyelemmel való elégetését.

Utasítom ennél fogva a közigazgatási bizottságot, hogy ezen körülményre a birtokosok figyelmét haladéktalanul felhívja s a részéről netalán szükségesnek ismerendő törvényszerű intézkedéseket is tegye meg, s ily esetben ide jelentést tegyen.

Budapesten, 1889. évi június hó 14-én.

Gr. Szapáry.